

ERDÉSZETI LAPOK

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET LAPJA

ALAPÍTVÁ:
1862-BEN

Főszerkesztő:
PÁPAI GÁBOR

1997. március

CXXXII. évfolyam

Erdészeti Lapok

Az Országos Erdészeti Egyesület
folyóirata

CXXXII. évfolyam 3. szám

(március)

A Szerkesztőbizottság tagjai: Apatóczy István, dr. Balázs István, dr. Bartha Dénes, Gencsi Zoltán, dr. Gőbölös Antal, Kertész József, Kovács Gábor, Mizik András, Pintér Ottó, Pápai Gábor (a bizottság elnöke), Sántha Antal, dr. Szendrői László, dr. Szikra Dezső, dr. Szodfridt István, Varga Béla, Vaski László

FŐSZERKESZTŐ: PÁPAI GÁBOR

TERVEZŐSZERKESZTŐ: SÁGI MARGIT

Kiadó: Országos Erdészeti Egyesület
1027 Budapest, Fő u. 68.

Felelős kiadó: Dr. Szikra Dezső

Szerkesztőség: 1027 Budapest, Fő u. 68.
Telefon: 201-7737

Nyomdai munkák: Csathó és Társa
Nyomdaipari Kft.
Eger

Felelős vezető: Csathó Emil

A kézirat lezárva: 1997. március 3.

Terjeszti: az Országos Erdészeti Egyesület.
Felvilágosítást a lappal kapcsolatban az Egyesület ad
(1027 Budapest, Fő u. 68.) Megjelenik havonta.

A címlaphoz: A szabolcsbákai öreghárs
(*Tilia cordata* L.)

Fotó: Bartha Dénes

СОДЕРЖАНИЕ

М. ДАУНЕР: Будущее лесной промышленности Венгрии	65
Й. КОВАЧ: Лесная масса в энергетических целях и охрана среды	72
Работа Фаркаш Боли о лесоводстве, написанная в 1820 году (III)	83

TARTALOM

ERDÉSZETI POLITIKA

Dauner Márton: A magyar fagazdaság jövőképe	65
Dr. Várhelyi István: Az MTA-VEAB hároméves munkájáról	69
Dr. Varga Szabolcs: Újjáalakult a Mérnöki Kamara	70

ERDÉSZETI KUTATÁS

Dr. Kovács Jenő: Erdészeti biomassza energetikai hasznosítása és a környezetvédelem	72
Bodor László – Molnár Tamás: Tölgy-makk-termő ültetvények a Mecseki Erdészeti Rt. Sellyei és Szigetvári Erdészeténél	74
Dr. Gőbölös Antal: A Kecskeméti Arborétum születésének története	77
Dr. Csóka György: Erdővédelem a IUFRO Világkonferencián	78
Dr. Tóth Sándor: Nyárfelhasználás és falemezgyártás Magyarországon	80
Balatinecz János: Nyár-faanyagunk jobb hasznosításáért	81

AZ ÉV FÁJA

Dr. Szodfridt István: A kislevelű hárs termőhelyi igénye	82
--	----

ERDŐKERÜLŐBEN

Bolyai Farkas Erdészeti csonka munkája III. rész	83
Gál István: Bolyongás a Hargita táján II. rész	84
Schalkház Lipót: Tőprengés egy könyv szerzőjének erdőfelügyelőket érintő megállapításáról	85
Dr. Kollwenz Ödön: Néhány megjegyzés Jan Fillonnak a „Kétszáz éves erdésziskola” cikkére	87
A „Játék erdőn mezőn” pályázatának eredményhirdetése	89
Dr. Szodfridt István: Köszöntjük a 80 éves Papp Lászlót	90
KÖNYVESPOLC	91
EGYESÜLETI HÍREK	94

INHALT

Dauner, M.: Zukunftsbild der ungarischen Forst-und Holzwirtschaft	65
Dr. Kovács J.: Energetische Nutzung der Waldbiomasse und der Umweltschutz	72
Bolyai, F.-s verstümmelte Arbeit in Sache der Forstwirtschaft vom Jahre 1820 (III)	83

CONTENTS

Dauner, M.: The futuer view of Hungarian timber industry	65
Kovács J.: Forest biomass to energy and environment protection	72
Work on the forestry written by Farkas Bolyai in the year of 1820 (III)	83

DAUNER MÁRTON

A magyar fagazdaság jövőképe

Az elmúlt években gyökeresen megváltozott és folyamatosan változik a fagazdaság tevékenységének feltételrendszere. Emellett az erdővel mint ökológiai rendszerrel szemben a társadalom új követelményeket fogalmazott meg.

E szakterületen a gazdálkodás feltételeinek biztosítása érdekében az Erdészeti Hivatal folyamatosan elemzéseket végez és ezek alapján javaslatokat tesz, előterjesztéseket készít. Ehhez néhány éve PHARE-szakértői értékelések-jelentések is segítséget nyújtanak.

Az utóbbi két-három évben az Erdészeti Hivatal részletesen elemezte:

- az ágazat nemzetközi környezetét,
- a magyar fagazdaság erőforrásait és mozgásterét,
- a birtok-, tulajdon- és üzemszerkezetben bekövetkező változásokat,
- az erőforrások jellemzőit, elérhetőségét és működtetésük feltételeit,
- az ágazati kapcsolatokat,
- a pénzügyeket és az intézményrendszer működését,
- az erőforrás-fejlesztési szükségselejteket és a harmonizációs követelményeket.

Az említett elemzések alapján több forgatókönyv készült. Ezt követően az Erdészeti Hivatal összeállította előterjesztés formájában „Az erdőgazdálkodás, a fafeldolgozás és a fakereskedelelem jövőbeni lehetőségei, célok és feladatok” című anyagot a Földművelésügyi Minisztérium vezetése számára. Az anyag előkészítését mindenképpen indokolta az a helyzet is, hogy előkészítés alatt volt a ma már hatályban lévő 1996. évi LIV. törvény „Az erdőről és az erdő védelméről”. Az anyag alapot és segítséget adhat továbbá az 1997-ben megindított Nemzeti Agrárprogram és átfogó Agrártörvény fagazdasági szakterületet érintő részeinek kimunkálásához. Az említett anyag részletes kimunkálásban, függelékkel és mellékletekkel készült, melyet megküldtünk a szakágazat szervezetei, intézményei részére. A részletes anyaghoz készített *tézisszerű* összefoglalás:

Háttér

1. Az erdő mint ökológiai rendszer sokféle társadalmi igény kielégítésében játszik szerepet. Tájékoztatónk súlypontja – az erdő környezetvédelmi és szociális szolgáltatásairól meg nem feledkezve – az erdőgazdálkodás, a fafeldolgozás és a fakereskedelelem tevékenységének elemzése, jövőképeinek megalkotása. Ebben a szemléletben az erdő védelméről az erdőgazdálkodás feladata az erdő fa-

termő képességének fenntartása, bővítése, a fafeldolgozó ipar alapanyagokat és késztermékeket állít elő, a fűrésziparban (fűrészáru, parketta, csomagolóanyagok) és a lemeziparban (furnér, rétegelt lemez, faforgácslap, farostlemez), a fakereskedelem pedig mind az erdei faválasztékok, mind a fatermékek forgalmazását végzi. Az erdőgazdálkodás, a fafeldolgozás és a fakereskedelem együttesen fagazdaság.

2. Az Európai Unióban nem várható, hogy egységes erdészeti politikát alakítanak ki, ezzel együtt azonban a közösségi erdészeti politika mindazon erdészeti politikai problémával foglalkozik, amely határokon túlnyúló szabályozást igényel, amely meghaladja az érintett államok saját lehetőségeit. Minden, ami e követelményeknek nem felel meg, célszűren koordinált erdészeti politika keretében oldható meg.

3. A világ éves fanövedéke – összehasonlítva más újratermelhető nyersanyagokkal – több mint a burgonya-, búza-, rizs-, kukorica-, árpa-, zab- és rozstermelés együttesen. Ipari alapanyagokkal összehasonlítva: a világ fakitermelése közel azonos a cement-, acél-, műanyag- és alumíniumtermelés összegével.

4. A világszerte a tűzfafelhasználás szerényebb mértékű, míg a fejlődő országokban meghatározó, és a népesség növekedésével szoros összefüggésben van.

5. Korunkra tehető az a felismerés, hogy az erdő nem csupán termőföld, amelyen faállomány van, hanem összetett és bonyolult életközösség, talajával,

vizeivel és a benne élő – egymással életközösséget alkotó – növényekkel, állatokkal. Mint a legkevésbé háborított élőhely biztosítékot nyújt az élővilág fennmaradásához, védi a talajt, a vizeket, tisztítja a levegőt, pihenést biztosít az ember számára, tájalkotó elem, ugyanakkor anyagi javakat is szolgáltat. Az Európai Unió a világ harmadik legnagyobb fafelhasználója, de csak szükségletének felét fedezi saját termelésből, az immateriális javak változó mértékű igénybevétele mellett.

6. Területét tekintve Magyarországon az erdő – a szántó után – a második legnagyobb művelési ág.

Az erdőgazdálkodás alá vont terület 1 861 845 ha (1994. december 31.), az erdőterülettel rendelkező és faállománnyal borított terület pedig 1 712 934 ha. Az élőfakészlet 303 millió m³, az átlagos élőfakészlet 189 m³/ha, a folyónövedék 11,3 millió m³, illetve 7,1 m³/ha. Az átlagos európai helyzettel eltérően Magyarországon az összes erdőterület 85 százalékán lombos erdő található, a fenyőerdők területe csupán 15 százalék.

7. Az erdők tulajdonosi szerkezete úgy alakul, hogy a jelenlegi erdőterületnek mintegy 60 százaléka állami, 40 százaléka magántulajdonban lesz a kárpótlási folyamat lezárultát követően. Az új erdőtelepítések azonban – a termőföld jövőbeni, minimálisan 80 százalékos magántulajdonosok okán – elősorban magántulajdonosok lehetnek. Mintegy 250-290 ezer új erdőtulajdonossal kell számolni.

8. Az állam tulajdonában lévő vállalkozói vagyoni értékesítéséről szóló 1995.

évi XXXIX. tv. alapján az állami erdők vonatkozásában a tulajdonosi jogosítványok gyakorlására a Pénzügyminisztérium a Kincstári Vagyoni Igazgatóságot hatalmazta fel.

9. Az állami erdővagyon meghatározó mértékben 19 az ÁPV Rt.-hez és 3 a HM-hez sorolt részvénytársaság kezeli, amelyek a fűrészipari kapacitások jelentős részével is rendelkeznek. A jelenlegi vállalatstruktúra kialakulásának történeti okai vannak, s a jelen körülmények között üzleti életképesség szempontjából nem nyújt kielégítő teljesítményt.

Ez a szerkezet 19+3 igazgatóságot, 19+3 felügyelőbizottságot, 19+3 felsővezetést és ezekhez kapcsolódó központi eredményez, de – bár nem jelentéktelenek – az ebből eredő általános költségek csak viszonylag kisebb problémát jelentenek.

A tényleges probléma az, hogy az elaprózott vezetési szerkezet megnehezíti, sőt szinte lehetetlenné teszi átfogó stratégiák kialakítását, ami által elvesznek azok a versenyelőnyök, amelyeket egy portfólió méretű és erejű szervezet birtokolna.

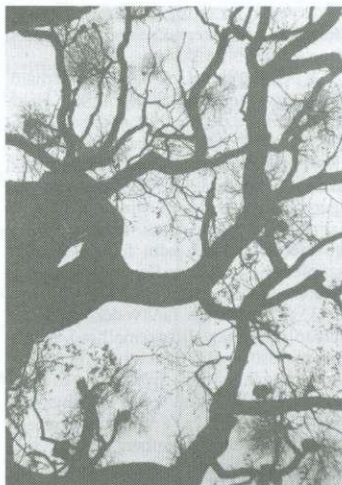
10. Az erdők anyagi és nem anyagi jellegű hozamai és szolgáltatásai tartamosságának biztosítása, az erdővagyon védelme érdekében Magyarországon több, mint 100 éve önálló erdészeti szakigazgatás létezik. A jelenlegi felépítésben 1979 óta működik és látja el az erdők védelme, fenntartása érdekében nélkülözhetetlen, jogszabályokban meghatározott igazgatási feladatokat az FM Erdőrendezési Szolgálat és 10 erdőfelügyelőség. A feladatokat végző intézmények rendkívül alacsony létszámmal, alulfiznanszírozottan, állandósult bizonytalanságban és túlterhelten látják el – az előzőekben vázoltak következményeként – a nagyságrendekkel gyarapodott munkát.

11. Az 1980-as évek végén még sikeres fazgazdaság az 1993. évre igen alacsony jövedelmi pozícióba került. A kilencvenes évek elején megindult változások, a piaci viszonyok alakulása, a keleti fapiac összeomlása, a jogszabály kereskedelmi korlátozások, az árfolyamvesztések, a növekvő kapacitáskihasználatlanság, a likviditási gondok enyhítésére felvett hitelek magas kamatterhei, a termelői árszínvonalat meghaladó input költségek növekedése járultak hozzá, hogy az eredményesség veszteségbe fordult. A magyar gazdaság 1994. évben elért 3 százalékos GDP növekedése az erdőgazdálkodás és faipar számára a kereslet növekedésével járt. Az állami erdőkezelő részvénytársaságok bel- és külpiazi pozícióinak javulása is növelte az eredményességet.

A 19 állami erdőgazdasági társaság az 1993. évi 554 millió Ft veszteséggel szemben 1994. évben 377 millió Ft adózás előtti eredményt ért el. Üzleti tevékenységük eredménye 1994. évben 816

millió Ft volt. Hosszabb távon azonban sebezhető, mivel nagymértékben kiszolgáltatott az exportigényeknek.

12. A magyar feldolgozó ipari kapacitások/feldolgozási technológiák nem felelnek meg a faválasztéki/fafajai lehetőségeknek, illetve adottságoknak. A fahasznosítás szerkezete a fejlődő országok színvonalán van, ami elsősorban az ipari fa (vékonyfa) hazai hasznosításában tükröződik. Ugyanakkor a magyar piac kicsi ahhoz, hogy optimálisan működtethető gyártókapacitás termékmennyiségét felvegye, tehát nagyobb régióban kell tervezni.

13. Piaci verseny tekintetében elsősorban Romániával, Csehországgal, Szlovákiával, Lengyelországgal, Horvátországgal kell számolnunk. Erdészeti adottságaik jobb, munkaköltségeik alacsonyabbak. Potenciális konkurensek tekinthetők a dél-kelet-ázsiai és az észak-amerikai fatermék exportőrök. A konkurenciaharcot távolítva a hazai piacon is meg kell vívni. Ez sikeresen dinamikus termékinnovációval, vevőorientált értékesítési politikával lehetséges.

14. Ökológiai szemléletű és ökonomikus fahasznosítás termékpályái: a hengeresfát felhasználó fűrész-, furnér és rétegelt lemezt gyártó ipar, az ipari (vékony) fát felhasználó agglomerált lemez-, cellulóz- és papíripar, és az energetikai célú fahasznosítás. A felhasználói kör tehát az építőipar, a bútóipar és – jelenleg elsősorban – a lakosság. Az erdőgazdálkodás és a faalapanyag ipar szempontjából tehát meghatározó – mind a belföldi, mind az exportigények tekintetében – az építő- és a bútóipar aktivitása.

Fejlesztési pálya

15. Az erdőgazdálkodás nemzetgazdasági céljának az erdőkkel szemben támasztott sokrétű társadalmi igénynek hosszú távon történő biztonságos (tarta-

mos), a környezetvédelemmel, a földhasznosítás és a talajvédelem érdekeivel összehangoltan növekvő mértékű kielégítést kell tekinteni.

16. Az erdészeti politikai tervezés és cselekvés abban a keretben mozog, amelyet egyrészt az erdészeti politikai célok, másrészt az aktuális erdőszerkezet határoz. Az erdészeti politika célja az, hogy a természetes környezetünket alakító erdő tulajdonosa és a köz érdekeivel egyezően fennmaradjon, szolgáltatásai és termékei pedig piaci értékítéllettel kerüljenek forgalomba. A megfogalmazott célok közvetítése érdekében meg kell alkotni az erdővel összefüggő jogszabályokat. E tekintetben azonban megállapítható, hogy jogbizonytalanság jelenleg sincs. Az erdészeti politikai célok a társadalom erdővel szembeni beállítottságát tükrözik. Ez a beállítottság nem állandó, folyamatosan változik.

17. A társadalmi igényeknek az erdőállomány gyarapításával, minőségének javításával lehet megfelelni. Prognózisok szerint a racionális földhasználat során a szántó művelési ágból 15-16 százalék más művelési ágban történő hasznosítással lehet számolni. Az alternatív földhasznosítás keretében történő erdőtelepítésnek – összehasonlítva más megoldásokkal – jelentős kockázati elemei is vannak. Mindenekelőtt a kárpótlási folyamat, valamint a rendelkezésre álló földterület termőhelyi adottságai. Az alternatív földhasznosítást pedig – mint lehetőséget – az agrárpolitika egyik elemeként kell alkalmazni.

18. Elfogadva az erdővel szemben támasztott komplex társadalmi igényt, az erdőtelepítést nem valamely erdőfunkció szolgáltatása létrehozásának első lépéseként, hanem ökológiai, ökonomiai és szociológiai igényeknek megfelelő nemzeti léptékű beruháznak kell tekinteni úgy, hogy nagyobb – folyamatosan bővülő – erdőterület esetén bővíthet a védelmi funkció betöltő, illetve a védett erdők területe is.

19. Reálisnak tekinthető erdőtelepítési ütem esetén (2000. évig 6000 ha/év, utána 10 000 ha/év) a kitermelhető fatömeg növekedésével számolhatunk. A problémát az jelenti – a feldolgozókapacitások fejlesztése szempontjából –, hogy az értékes fűrész- és lemezrönk részaránya 27-28% körül várható, ezzel szemben a ipari fa részaránya meg fogja haladni a 31%-ot, hazai feldolgozásra azonban bizonytalan.

Kockázati elem az új magánerdő-tulajdonosok erdőgazdálkodási szándékainak bizonytalansága (vagyongyarapítási céllal tartaleköl, saját célra végez kitermelést, nem jelenik meg kínálatával a piacon stb.).

20. Az iparpolitika részeként tudatos fanyersanyag-gazdálkodásra van szükség, mivel az erdő és a belőle kitermelhető nyersanyag – mint megújítható erő-

forrás – a nemzeti vagyon része. Nyilvánvaló, hogy a feldolgozó ipar erdészeti fejlesztésekkel harmonizáló fejlesztése nélkül az erdőgazdálkodás reménytelen helyzetbe kerülne, mivel jól működő feldolgozó ipar nélkül nincs életképes erdőgazdálkodás.

21. A liberalizált fatereskedelem a jelenlegi szervezeti struktúrában alkalmazott módszerekkel, az adott gazdasági helyzetben nem teszi lehetővé a maximális hozzáadott értékkel történő feldolgozást, nyersanyagexpórtúra ösztönöz. A versenytárgyalásos alapanyag-értékesítési rendszer differenciált bevezetésére, adott esetben az árverések gyakorlatának megvalósítására van szükség.

22. Szükségszerű az erdészeti politika, az ökológiai kérdések, a mezőgazdasági tevékenység, a térségi fejlesztések és az iparpolitika ökonómiai keretben történő összehangolása, szintetizálása. Az erdőfa rendszer haszna és hasznosítása révén ugyanis egyedülállóan pozitívának értékelhető. Zárt szén ciklusa révén nyhi a CO₂ immisziót, területegységre vetítve relatíve magas energiapotenciálja van, szerkezeti anyagként történő hasznosítása után pedig pótlólagos energetikai hasznosítása vehető számításba.

23. A fagazdaság számára javasolható stratégiai irányoknak inkább a minőségfejlesztést kell megcélozni (differenciált termékszerkezet, gazdálkodás hatékonysága, rugalmasság, szervezettség), mintsem mennyiségi kérdésekkel foglalkozni. Ezzel együtt azonban nem feledhető, hogy az erdei faválaszték-struktúrában nem felel meg a feldolgozó ipar technológiaszerkezete, és ez folyamatos pénzügyi, piaci konfliktusok forrása, emellett, hogy a magyar piac kicsi, tehát korszerű technológiával előállítható termékek piacutatasakor csak az ország-határokat meghaladó méretekben lehet gondolkodni. A versenyképesség fejlesztésének alapvető feltétele a termékinnováció és a marketingmunka fokozott támogatása és javítása.

24. Az új erdőtulajdonosoktól nem várható el, hogy szakmai, jogi, pénzügyi ismeretekkel rendelkezzenek. Társadalmi érdek azonban az erdők stabilitásának megőrzése, ezért – legalább addig, amíg a magántulajdonos szervezetek meg nem alakulnak – az államnak vállalnia kell az erdészeti szaktanácsadás szervezését és finanszírozását. Távlatilag a szaktanácsadás vállalkozói tevékenységnek tekinthető.

25. Az erdészeti fejlesztésekben az erdőállomány minőségének javítása és az erdőállomány bővítése vehető fel. Az indokok: környezetvédelem, alternatív földhasznosítás, piaci követelmények. Emellett, illetve ezzel egyidejűleg kell gondolni az erdészeti infrastruktúra fejlesztésére is. Utóbbi az erdőfeltárási tevékenység aktivitásának növelését jelen-

ti a környezet- és természetvédelmi szempontokat érvényesítő feltárási úthálózat bővítésével. A felsorolt erdészeti fejlesztések – sajátosságaiknál fogva – költségvetési támogatást igényelnek.

Mivel az erdőgazdálkodást az agrár-gazdaság szerves részének tekintjük, ezért a forrást ebben a rendszerben kell megjelölni, kiemelve az erdő alternatív földhasznosításban, környezetvédelemben játszott szerepét. A források örökös szükségossége miatt – az automatizmus érvényesülése mellett – rendszeresen mérlegelendő, hogy milyen arányt képviselhet a minőségfejlesztés, illetve a bővítés. Olyanformán, hogy az erdészeti, környezet- és természetvédelmi, ipari, infrastrukturális és regionális érdekek egyensúlyban legyenek. Az egyensúlyt a szubszidiaritás elve alapján lehet érvényesíteni. Megoldatlan az erdőgazdálkodók által szükségeszerűen végrehajtott közcélú feladatok és infrastrukturális fejlesztések folyamatos és biztonságos finanszírozása. Ha a társadalom deklarálta, hogy az erdő immateriális szolgáltatásai közcélúak, akkor képviselőinek e feladatok finanszírozásáról gondoskodni kell.

26. Az erdőgazdálkodás számára legnagyobb kockázatot az jelenti, ha nem javul az erdei faválaszték-kínálat és a feldolgozó ipari technológiák harmonizációja. Ezért a fahasznosítás technológia és eszközfejlesztése terén arra kell törekedni, hogy egyrészt az értékes keménylombos erdőállomány, másrészt a vékonyfa-választékok hazai feldolgozása minél nagyobb hozzáadott értékkel valósuljon meg. Ehhez Magyarországon nem, vagy igen korlátozott mértékben áll rendelkezésre tőke, illetve az előállítható termékek nagyobb piacot igényelnek, mint a magyar. E tekintetben a külföldi pénzügyi vagy szakmai befektetők jelenthetik a lehetőséget a fagazdaságban beruházni szándékozóknak nyújtható kormányzati kedvezmények vonzerével. Az iparszerkezetet a komparatív előnyök érvényesíthetőségével kell minősíteni és átalakítani. A fagazdaságban jelenleg létező termelői-feldolgozó-igergalmazói struktúra ennek végrehajtása érdekében átalakításra szorul.

Szükséges teendők, ajánlások

Logalkotás, intézményrendszer

27. A Földművelésügyi Minisztérium által elkészített, a Kormány által elfogadott és a Parlamentnek átküldött, erdőkről és az erdők védelméről szóló törvénytervezet törvényerőre emelkedése után el kell készíteni a vonatkozó végrehajtási rendeleteket.

Szakigazgatás

28. Az erdővagyon védelme érdekében a fejlett államokban (melyek hazánkhoz hasonló ökológiai adottságokkal – erdőállományokkal – és erdőgazdálkodási múlttal rendelkeznek), így az EU országokban önálló erdészeti szakigazgatási szervezetet működtetnek. A harmonizáció és a hatékonyság növelése érdekében célszerű volt az erdőrendezés és erdőfeltárási intézményeinek összehangolásával egységes erdészeti szolgálat létrehozása, amely meghagyja a területi működéshez szükséges önállóságot, a biológiai alapokhoz alkalmazkodó regionális működési területeket, azok mozgékonyt, a megfelelő döntési jogköröket, de a szakmai elemző, fejlesztő, ellenőrző munkát jobban ellátja, az informatikai és műszaki fejlesztési feladatokat egységesen és takarékosan oldja meg. Az ágazati döntés-előkészítésekhez magas színvonalú elemzéseket szolgáltat.

Erdészeti fejlesztések és támogatások

29. Határozottan támogatni kell az őshonos fajokra helyezett hangsúlyt az erdőtelepítés és erdőfelújítás területén, összhangban a természetvédelemmel, illetve a termőhelyi adottságokkal, tekintettel a fajafelválasztás általános irányelveire, az őshonos fajok nemesített szaporítóanyagának biztosítására, valamint az őshonos fajok számára alkalmatlan termőhelyek más fajokkal történő telepítésére az alternatív földhasznosítás, illetve a vidékfejlesztés keretében.

30. Meg kell vizsgálni az erdővel kapcsolatos illetekeket és javaslatot kell tenni olyan illetekiszabásra, amely vonzóvá teszi az erdő birtoklását és ott a tar-

Az erdőben élő fajok összeírását év óta törvény teszi kötelezővé a németországi Brandenburg tartományban az erdészeti személyzet részére. Egyelőre 108 fajról van szó (10 emlős, 46 madár, 11 kétlélő, 14 rovar és 27 növény). Az összeírásba besegíthetnek külsők (vadászok, szakértők) is. A lista alapja lesz mind a természetvédelmi, mind az erdőgazdasági munka tervezésének, folytatásának. A helyi összeírás feldolgozása központi, számítógépen történik és szoros kapcsolat tart a természetvédelmi szervekkel. Ezen a révén az erdőművelés a jövőben eredményesebben veheti majd számításba a fontosabb élőhelyek megőrzését, kíméletét is.

A rendelkezést a gyakorlat megértéssel fogadta és az eltelt egy év alatt máris jó eredmények születtek.

(AFZ/DW 1996. 25. Ref.: Jérôme R.)

tamos gazdálkodást. Jelenleg illetékköteles a fellebbezés, az adásvétel, az öröklés, az ajándékozás.

Javaslat illetékkiszabásra. A nagyobb és megfelelő, tartamos hozamokat biztosító erdőbirtok nagyság kialakulása érdekében az erdőtulajdonos átruházása (elidegenítés, ajándékozás, csere, adásvétel, öröklés stb.) esetén, amennyiben a helység a határon belül, a helyi lakosú személyek részére történik és meglévő erdőhöz, kisebb birtok nagyobbhoz csatlakozik, gazdasági társaságokhoz, erdőbirtokossági társulathoz kapcsolódik stb., illetékmentességet biztosítson a törvény átmenetileg legalább 5 évig (vagy tovább). Az ilyen módon keletkezett adóköteles jövedelem utáni adó elengedése méltányossági eljárás keretében legyen jogosult az adóhatóság.

Minden olyan erdőingatlan ügyben, amely a birtokkoncentrációt segíti elő, illetékmentességre lenne szükség.

Gyártmány- és gyártásinnováció

31. A fafeldolgozás területén – beruházások esetén – elsősorban a nagyobb hozzáadott értéket megcélzó lombosfa-alapú késztermékek, illetve vékonyfa hasznosító technológiákat (pl.: LVL-Laminated Veneer Lumber – rétegelt furnér tartószerkezet, MDF-Medium Density Fiberboard – közepes sűrűségű farostlemez, OSB-Oriented Strand Board – orientált szerkezetű faforgácslap) kell előnyben részesíteni, beleértve a felületkezelést is. Emellett az alternatív földhasznosítás keretében megvalósuló erdőtelepítések esetén jó esélye lehet az energetikai hasznosításnak is.

32. A lemezipari alternatíva esetén mintegy 650 000 – 900 000 m³ alapanyag-igényű feldolgozóüzem létrehozásával lehet számolni. Nyilvánvaló, hogy ilyen léptékű beruházás csak külföldi befektető részvételével valósítható meg. Magyar partner pillanatnyilag csak egy átfogó stratégiával rendelkező erdészeti portfólió lehet, különös tekintettel a hosszú távú alapanyag-szállítási szerződések létrehozására.

Kereskedelempolitika

33. Meg kell vizsgálni azon kereskedelempolitikai eszközök alkalmazásának lehetőségét, amelyek lehetővé tehetik

- a nagy értékű alapanyag hazai feldolgozását, illetve
- a hazai fatermékek piacának védelmét az importtermékekkel szemben,
- továbbra is aktívan részt kell venni a FAO Fabizottságának erdészeti fatermékek eredetigazolásával foglalkozó programjában.

34. Az EU országokban alkalmazott mintára ki kell dolgozni egy olyan marketing-koncepciót, amely egyrészt garantálja az erdő fenntartható fejlődését, másrészt képes elősegíteni a fatermékkelreslet kielégítését is.

Tájékoztató

az FM Erdészeti Hivatala és az Oroszországi Szövetségi Erdészeti Szolgálat közötti együttműködési tárgyalásokról

Az FM Erdészeti Hivatalának meghívására 1997. január 13-16. között Magyarországon tartózkodott az Orosz Federatív Köztársaság erdészeti küldöttsége.

A tárgyalások fő célja: magyar-orosz erdészeti együttműködési szerződés aláírása volt. Az együttműködés előkészítése két éve kezdődött és a két ország erdészeti főhatóságai az együttműködési megállapodást most január 14-én írták alá.

A „Megállapodás” az Orosz Erdészeti Szövetségi Szolgálatá és a Magyar Köztársaság Földművelésügyi Minisztérium Erdészeti Hivatala között az erdőgazdasági ágazatban történő együttműködésről szól.

Az együttműködés célja az erdővel való ésszerű gazdálkodási gyakorlat fejlesztése, beleértve a fa- és nem fa erőforrások komplex hasznosítását és feldolgozását, valamint a társadalmi érdekeket az erdő ökológiai funkciójának és biológiai sokféleségének megőrzésében.

Az aláíráson az előzőleg megalakított közös munkacsoport tagjai vettek részt.

Orosz részről: M. D. Girjajev, társelnök, az Oroszországi Szövetségi Erdészeti Szolgálat (FFSZR) vezetőhelyettese, erdészeti miniszterhelyettes és B. K. Szolovjov, a FFSZR Nemzetközi Együttműködési Hivatalának vezetőhelyettese;

Magyar részről: Dauner Márton, társelnök, az FM Erdészeti Hivatalának elnöke; dr. Führer Ernő, az ERTI főigazgatója, Halász Gábor, az Állami Erdészeti Szolgálat főigazgatója, Veperdi Irina, társítkárné, az ERTI tudományos munkatársa.

Az orosz küldöttséget megérkezésük után fogadta Buzássy Lajos helyettes államtitkár és Dauner Márton, az FM EH elnöke. Részletes tájékoztatót adtak Magyarországi erdészeti politikájáról, az erdészeti szakhatósági és rendezési tevékenységéről, valamint mindezek intézményi rendszeréről.

Rövid hazai program keretében a küldöttség meglátogatta az ÁPV Rt.-t, ahol Gerely Ferenc, az Erdészeti Portfólió igazgatója részletes információval foglalt a magyarországi szakágazat felépítéséről, helyzetéről, a privatizáció jelenlegi folyamatáról.

Ezt követően a küldöttség látogatást tett az Állami Erdészeti Szolgálatnál,

ahol Halász Gábor főigazgató és munkatársai tájékoztatót nyújtottak az AESZ megalakulásával kapcsolatos szervezeti, felépítési és hatósági kérdésekről, valamint a magyar erdőrendezés helyzetéről, illetve a Szolgálaton belül folyó tudományos projektekről. Az Erdészeti Tudományos Intézetben tett látogatásuk során átfogó képet kaptak a magyarországi erdészeti kutatások főbb irányairól, valamint az ERTI jelenlegi helyzetéről.

Az intézményeknél tett látogatások és tárgyalások során mindkét fél részéről számos javaslat hangzott el a két ország közötti erdészeti együttműködés tekintetében vonatkozásában, különös tekintettel a gyakorlati szakemberek közötti élő kapcsolat kialakítására. Az együttműködés már ez évben kezdetét veszi erdészeti szakemberek devizamentes csereutársa formájában.

A „Megállapodás” végrehajtásából adódó feladatok teljesítését orosz-magyar erdészeti munkacsoport koordinálja és részletes együttműködési programokat dolgoz ki tudósok, szakemberek, intézmények és szervezetek bevonásával a közvetlen kapcsolatteremtés érdekében.

A munkacsoport évente legalább egyszer ülésezik felváltva az Orosz Föderációban, illetve Magyarországon, hogy számba vegye az eredményeket és további javaslatokat dolgozzon ki.

A jelen „Megállapodás”-t öt éves időtartamra kötik, érvényessége meghosszabbodik újabb öt évre, ha a felek egyike sem mondja fel a lejártát öt hat hónappal.

Az orosz küldöttség vezetője, Girjajev úr a szaksajtnak adott interjújában hangsúlyozta ennek az újra induló és nagy múlttal rendelkező együttműködésnek a fontosságát és várható eredményességét, valamint az erdész szakma nemzetközi jellegét, továbbá azt, hogy a sokszor hasonló problémákkal küzdő erdészek munkája az egész világon közös célok elérése érdekében folyik.

Az orosz küldöttség rövid – de vendégeink véleménye szerint nagyon hasznos – magyarországi látogatása a felek egyetértésével, a további együttműködés fontosságának kihangsúlyozásával zárult.

Veperdi Irina
a munkacsoport magyar társítkárné

Országos Erdészeti Egyesület
Schmotzer András elnök

Tisztelt Elnök Úr!

Az északi sielésben már több évtizedes hagyományú, rangos versenysorozat az Európai Erdészeti Északi Siverseny. Az 1993. évi verseny színhelye Magyarország, Galyatető volt, s a rendezés – nem kis részben az Országos Erdészeti Egyesület közreműködésének köszönhetően – széles körű nemzetközi sikert aratott. A másik, jellemben az Erdészeti még inkább kapcsolódó sportágban, a tájékozdási futásban is – skandináv kezdeményezésre – újtára indult egy hasonló sorozat. Ennek keretében idén már 10 európai ország – közöttük első ízben hazánk is – több mint 600 erdész-sportolója vett részt Svédországban a 3. Európai Erdész Tájfutó Versenyen. Látna az ilyen versenyek iránti egyre nagyobb érdeklődést, és tapasztalva a svédországi rendezvény sikerét, a közvetlenül érdekeltekkel folytatott előzetes egyeztetés után vettük a bátorságot, hogy jelentkezünk az 1998. évi 5. Európai Erdész Tájfutó Verseny megrendezésére. A verseny színhelyként a Kiskunságot tervezzük, mely természeti adottságaira nézve mind európai erdésznek, mind európai tájfutónak igazi kuriózum. A rendezvény házigazdája a KEFAG Rt. lenne. A szervezőbizottság magja már meg is alakult: dr. Göbölös Antal, Sódar Pál, Spiegl János.

A szervezőbizottság nevében ezúton kérem a tisztelt Elnök Urat és rajta keresztül az Egyesület elnökségét, hogy ezen terveinkről az egyesület tagjait és tisztségviselőit tájékoztassa, tegye lehetővé, hogy a verseny egyik rendezője – helyi csoportja útján – az Országos Erdészeti Egyesület legyen, nyújtson erkölcsi és szerény lehetőségeihez mért anyagi támogatást nemzetközi rendezvényünk sikeres lebonyolításához.

A szervezőbizottság nevében, tisztelettel

Spiegl János
OEE Kiskunsági Csoportja

Az MTA-VEAB Mező- és Erdőgazdálkodás Munkabizottság hároméves (1994-96) munkájáról

A VEAB Gazdaság-, Jog- és Társadalomtudományi Szakbizottságán belül a munkabizottság ilyen szervezetben másfél évtizede működik. Munkája eddig négy mandátumi időszakra terjedt (az előzőekben ötévesek –, az utóbbiakban háromévesek voltak a periódusok). A tárgyidőszak mandátuma december végéig lejár.

A mandátumi időszakban a munkabizottságra és tevékenységére a következők voltak a jellemzők, amit röviden öt pontban lehet vázolni, összegezni.

1. A munkabizottság oktatókból (42%) és gyakorlati szakemberekből (45%) áll, kevés a kutató (13%). A különböző intézményeknél (főleg oktatási) 51%-a, a gazdálkodó szervezetekben 29%-a dolgozik. A nyugdíjasok aránya 20%-ot tesz ki. Közigazgatási terület szerint vizsgálva a munkabizottsági tagok közül a legtöbben Győr-Moson-Sopron megyei (55%), 20% Vas megyei, Zalában 16% lakik, a többi megyéből a kollégák 10%-ban vannak jelen a munkabizottságban.

2. A térségben végzett kutatómunka eredményei rendszeresen konferenciákon, felolvasó üléseken kerülnek nyilvánosságra. Jellemző, hogy az elmúlt mandátumi időszakban a konferenciák stagnáló számúak. Évente a munkabizottság önállóan egy-két konferenciát, egy-egy tudományos ülést és egy-egy tapasztalatsere összejövetelt szervezett.

Tartalmilag a rendezvényekről megjelent VEAB kiadvány tanúskodik. Sikeres konferenciát tartottunk a mező- és erdőgazdálkodásról és az erdőértékeléssel kapcsolatos kutatási eredményekről. A konferenciát Keszthelyen a BEFAG-nál szerveztük meg, amelyet az MTA Agrárközgazdasági Bizottsága is magáénak vallott. Az egyes tudományos rendezvényekről három kiadvány, a szakbizottsági konferenciákon a 8 szekció korreferátumai, azok vitáinak összefoglalóival együtt viszont több VEAB kiadványban került nyilvánosságra (publikálták). Hasonlóan elég jól sikerült (tartalmilag) a Közgazdaságtudományi Munkabizott-

sággal közösen tartott ülés, amelynek témája az időszerű agrárgazdasági kérdések voltak. Előadója Sijos Aladár akadémikus, az MTA Agrárközgazdasági Bizottságának elnöke volt, aki az MTA IV. és IX. osztálya részéről rendszeres segítője a szakbizottság és a munkabizottság rendezvényeinek.

3. A tudományos továbbképzés, a fokozatok megszerzése az utóbbi két évben felgyorsult és jelenleg több védés folyamatban van. Egyrészt a hagyományos TMB rendszerben benyújtott kandidátusi disszertációk védeése még két-három kollégánál, másrészt megnövekedett a PhD fozozatra pályázók száma.

4. VEAB pályaműveket – amelyek szintén a kutatási eredményekről tanúskodnak – a munkabizottság tagjai rendszeresen benyújtanak.

A 9 benyújtott pályázat közül hetet fogadott el a VEAB. Ebből három I., kettő II., és kettő III. díjban részesült munkabizottsági területéről. (Jelenleg az I. díjjal 30 ezer, a II. díjjal 20 ezer és a III. díjjal 15 ezer forint jár.) Javasoltuk VEAB pályázati kiírásra. Téma: egyes természeti erőforrásokkal való gazdálkodás, a magán mező- és erdőgazdálkodás lehetőségei, problémái és az erdőértékelés újabb eredményei.

Összegezve a munkabizottság 3 éves munkáját és azt mérlegre téve, a problémák ellenére a tevékenységünkben nem egy leszálló ágú akadémiai mandátumi időszakot záruk. Több célkitűzést (amelyek a 3 éves programunkban szerepeltek) sikerült megvalósítani. Sokkal többet elérni kedvezőbb feltételek mellett lett volna lehetséges. A következő 1997-98-99-es évi mandátumi időszakra vonatkozó feladatokat az eddigi munkánk tapasztalatainak az analízise és a várható lehetőségek figyelembe vételével lehetséges meghatározni. A munkabizottság ülésén elhangzottak alapján a következő időszak munkaprogramját elkészítettük, a feladatokat a 3 éves és az 1997. évben szerepelnek.

Dr. Várhelyi István

Szent György-napi Agrárakko
PÁPA '97
MEZŐGAZDASÁGI KIÁLLÍTÁS ÉS VÁSÁR
1997. április 25-27.
Helyszín: Várkert, Pápa

Közttestületként újjáalakult a Mérnöki Kamara

Az Országgyűlés 1996. június 26-i ülésén elfogadta az 1996. évi LVIII. Tervező és szakértő mérnökök, valamint építésszakmai kamaráiról szóló törvényt.

A törvényben megfogalmazott cél a jogszabály által kötelező jogosultsághoz és névjegyzékbe vételéhez kötött önálló mérnöki és építészeti tevékenységet csak az folytathat, akit – meghatározott szakmai és egyéb feltételek alapján – az illetékes kamara tagjai közé felvesz. A kamarai tagság alanyi jog: elnyeréséhez kizárólag a törvény által előírt feltételek meglétét kell igazolni.

Általában a köztisztviselői hatáskörrel rendelkező szakmai kamarákat a személyes felelősség, a megbízó és a szakember közötti bizalmi viszony jellemzi, és ennek érdekében hozzák létre. Ilyen például az orvos vagy az ügyvéd munkája, de ilyen a mérnök és az építész tevékenysége is. A mérnöki tevékenységbe tartozónak veszi természetesen a törvény a kutatás, fejlesztés, üzemechnológiai irányítás, oktatás, tervezés, mérnöki szaktanácsadást, szakértést is. Ezek közül elsősorban a tervezés, szakértés, szaktanácsadás olyan, amelyekre a szakmai kamarákra vonatkozó említett ismérvek elsősorban jellemzők, és amelyek hatályos jogszabályaink is külön szakmai feltételekhez, egyéni jogosultsághoz kötnek.

A szakma és a mérnöki társadalom a törvény alapján alapuló új kamarától a szakmai öngazgatás befolyásmentes megerősödését, a szakma társadalmi presztízsének javulását, a szakmai közélet tisztábbá válását, a szakmát érintő kérdésekbe való beleszólási jogot várja, mindez nem önös érdekből, hanem a megrendelő biztonsága és haszna érdekében.

Tekintettel arra, hogy a tervezői és szakértői jogosultsági engedélyekről az

államigazgatási eljárás általános szabályai szerint közigazgatási határozat keretében kell dönteni, a törvény új rendelkezik, hogy ezen ügyekben első fokú hatóságként a területi kamarák, másodfokon pedig az országos kamara jár el.

A kamarai tagság kötelezővé válik mindazok számára, akik jogosultsághoz, névjegyzékbe vételhez kötött tevékenységet, jelen szabályozás szerint mérnöki, építészeti tervezést, szakértést, szaktanácsadást kívánnak folytatni.

A kamarai tagság feltételei:

- magyar állampolgárság, vagy magyarországi lakóhely, illetve tartózkodási engedély igazolása;

- büntetlen előélet, illetve annak igazolása, hogy a kérelmező nem áll büntető eljárás, illetőleg foglalkozástól való eltiltás hatályos ítélet alatt;

- szakirányú vagy legalább részleges szakmai képzést nyújtó egyetemi oklevél legalább 2 év szakmai gyakorlattal, illetve főiskolai oklevél, legalább 5 év szakmai gyakorlattal.

A kamarák további feltételeket nem támasztanak, az előírt feltételek megléte esetén a kérelmező felvételét nem lehet megtagadni. Fontos azonban, hogy a **kamarai tagság megléte** csak szükséges, és nem elégséges **feltétele a tervezői és szakértői tevékenység** folytatásának, illetve **névjegyzékbe vételnek**. Ezen tevékenységekre kormány-, vagy miniszteri rendelet további és eltérő szakmai és működési feltételeket is megállapíthat, mint ahogy ez jelenleg is megvan. A kamarák joga és hatásköre, hogy ezen feltételek teljesülését ellenőrizzék, ezek alapján a hatósági engedélyeket kiadják, vagy intézkedjenek kizárás, illetve törlés ügyében.

Az alaptevékenységet a területi (az 1996. végén megalakult megyei Mérnöki Kamarák) gyakorolják, melyek önkor-

mányzati alapon működő szakmai öngazgató szervezetek. A megyei kamarák küldöttjei 1997. január 1-én 8156 regisztrált tag képviselőben megalakították a Magyar Mérnöki Kamarát. Az országos kamara joga és kötelezettsége, hogy létrehozza az egyes mérnöki és építészeti szakágakat képviselő szakmai tagozatokat.

Minden kamarai tagot valamely területi kamaránál vesznek nyilvántartásba, de mérnöki, illetve építészeti tevékenységét az egész ország területén végezheti.

A törvény úgy rendelkezik, hogy „**az e törvény hatálybalépését megelőzően kiadott engedélyk – amennyiben a jogosultsággal rendelkező személy a kamarai tagfelvételt nem kéri, illetve a kamarai tagságra a törvény rendelkezési szerint nem jogosult – a törvény hatálybalépését követő 180. napig érvényesek.**” Tekintettel arra, hogy a törvény megjelenésétől a hatálybalépésig is 180 nap telik el, ez azt jelenti, hogy a jelenleg érvényben lévő tervezői és szakértői és szaktanácsadási engedélyk ez év közepéig maradnak érvényben.

A szakmai tagozatok között szerepelnie kell az Erdészeti és Faipari Tagozatnak is. E szakmai tagozat, amely 1989 óta a kamarai törvény, később a „Tervező és szakértő mérnökök, valamint építésszakmai kamaráiról” szóló törvény megszűléseéért dolgozó Mérnöki Kamara, majd Mérnök Egylet első szakmai tagozatai közé tartozott, újjáalakítása folyamatban van. A korábbi vezetőségéből alakult előkészítő bizottság amint az országos nyilvántartásból megkapja a belépési nyilatkozatokat, az Erdészeti és Faipari Tagozaton megjelölt tagok listáját, gondoskodik az alakuló gyűlés összehívásáról.

Az új törvény az erdészletben és faiparban dolgozó kollégák közül sokat érint. Ajánlom a törvény tanulmányozását és szakmai tevékenységük során annak figyelembevételét azoknak, akik jelenleg vagy a jövőben önálló tervezői, szakértői, illetve szaktanácsadási tevékenységet kívánnak folytatni.

A Magyar Mérnöki Kamara iránt érdeklődőknek további felvilágosítással a megyei Mérnöki Kamarák, illetve az Erdészeti és Faipari Tagozatot előkészítő bizottság tagjai adnak az alábbi címen:

Marosi György (ERTI Kísérleti Állomás, Sopron, Paprét 17. Tel.: 99/311-891, 99/311-017)

Dr. Szabadhegyi Győző és dr. Varga Szabolcs (Soproni Egyetem, Sopron, Ady u. 5. Tel.: 99/311-100)

Az ismertetést az 1996. évi LVIII. Tervező és szakértő mérnökök, valamint építésszakmai kamaráiról szóló törvény és a Mérnök Újságban megjelent cikkek alapján összeállította:

dr. Varga Szabolcs

BAJBAN VAN A BÉCSI BOKU EGYETEM – ellátatlan a mindig vezető szerepű erdőművelési intézete és tanszéke. A korábban világhíres erdőművelő *J. Mayer* után egy évre hazahozták az USA-ból egyik volt tanítványukat, aki azonban a legutóbbi nyári szünet után a további szerződéstől elállt.

A legrosszabb időben történt mindez, amikor egész erdőgazdálkodásuk változás előtt áll: a természetközeli erdőművelést kell a gyakorlatba bevezetni. Ausztriának e téren jelentős feladatai vannak. Erdeinek negyede minősíthető természetközelinek, további 41% – mérsékeltlen átalakítottnak mondható, így mindössze kétharmada mutathat érintetlen életközösségeket, egyharmadán pedig átalakítás szükséges. Bizonyos megoldásra utal talán a szaklapjokban – az ÖFZ 12. számában – megjelent közlés, mely szerint a lapnak tíz éven át főszerkesztője a lapotl megváltik. Ezzel lapunk 1987. évi 231. oldalán bemutatott tudományos képzettségű, jó gyakorlattal bíró, országosan elismert szakember szabadulhat fel magasabb célokra.

(ÖFZ 1996. 12. Ref.: Jérôme R.)

Agrárkamara Elnöki Kollégium

Elnöki Kollégium megalakításáról határoztak a főváros és a megyék agrárkamarainak vezetői. A Budapesti Agrárkamara január 17-én tartott rendezvény legfőbb célkitűzésének az ágazat helyzetének javítását tartották. Ennek egyik eszközeként jelölhető meg a közterületi kamarák eddigiekben elért eredményeinek szélesítése, a több mint két éves működés sikeres gyakorlati tapasztalatainak országos méretekben történő alkalmazása.

Az agrártermelők sok százeresz tábora. a szövetkezetek és a különféle gazdálkodó szervezetek tagjai, az egyéni gazdálkodók, az őstermelők, vagyis a kamarák tagjai számára valószínűleg kell tenni az öngazgatást, a gazdasággal összefüggő közfeladatok egy részének valódi átvételét.

Az elnöki kollégium a fővárosi és a megyei kamarák törvényben meghatározott – és el nem vonható – feladatai körében közvetlen szakmai véleményformáló, tanácsadó főrummá kíván válni, ezzel is erősítve a mezőgazdaság, ezen belül a Magyar Agrárkamara előtt álló feladatok mind teljesebb körű megvalósulását. Az eddigi működés során világossá vált, hogy egyes – a területi agrárkamarak hatáskörébe tartozó feladatoknál is, szükséges lenne egyeztetlet, esetenként egységes fellépést választani, a jó megoldásokat egymás számára ismertté tenni.

A válságos helyzetű magyar mezőgazdaságnak a közeljövőben rendkívüli kihívásoknak kell megfelelnie. A mezőgazdaság országos szintű önkormányzatának, továbbá a hatékonyan működő nemzetközi kapcsolatoknak a kialakítása; a kormányzati gazdaságfejlesztési programok véleményezése és a célrányos javaslatok megtétele; a nemzeti agrárprogram megteremtése; az Európai Unió csatlakozás elősegítése, a sok egyéb mellett mind-mind jelentős kamarai feladat. Ezeket a feladatokat a Magyar Agrárkamara teljesebben csak akkor láthatja el, ha a fővárosi és a megyei agrárkamarak működésük harmadik évében már csökkentik a központi ügyintéző szervezetre nehezedő terheket. Az elnöki kollégium ugyanakkor hangsúlyozza, hogy nem kíván átvenni jogszabályban rögzített feladatokat a Magyar Agrárkamartól, de elősegíti annak munkáját e feladatok teljesítésében. Ezt a célt kívánja szolgálni megalakulásával, hiszen hasonló szervezet a társkamaráknál eredményesen tevékenykedik.

A kamarai törvény a gyakorlatban még közel sem váltotta be azokat a reményeket, melyeket elfogadásakor, majd a kamarák megalakulásakor az üzleti közösségek, a kis-, közép- és nagyvállalkozók szerte az országban vártak. A mezőgazdaságban ez számos, felesleges feszültség forrásává vált. A kamarák, a terméktanácsok, az oktatás, a műszaki fejlesztés, a munkaügyi szakmai és a munkavállalói érdekképviseletek, valamint az állami-gazdasági központi és helyi szervek közötti összhang még a munkavégzéshez szükséges szinten sem teremtdött meg egyes helyeken.

Az elnöki kollégium az egyszerű megoldások keresésével, egyeztetett javaslataival elősegítheti a közös gondolkodást, az azonos gyakorlat kialakítását, gyorsíthatja és elősegítheti a demokratikus döntések meghozatalának folyamatát, az ágazat irányításának minden szintjén. (A Magyar Agrárkamara Erdőgazdálkodási és Elsődleges Faipari Termékek Országos Szervezetének tagjait és a küldöttek névsorát áprilisi számunkban közöljük.)

Területi Agrárkamara Elnöki Kollégiuma

A területi szervezetek

Aki a feltételeknek megfelel és tag kíván lenni, az jelentkezési lapot kaphat a lakóhelye szerint illetékes – alábbiakban felsorolt – Szervező Csoportnál:

Budapest és Pest megye	Mérnök Egylet	1016 Budapest, Krisztina krt. 99.	(1) 202-6724
Baranya megye	Pöllack M. M. Főiskola	7624 Pécs, Boszorkány u. 2.	(72) 211-968
Bács-Kiskun megye	ADU-VIZIG	6500 Baja, Széchenyi u. 2/c.	(76) 421-233
	B.Bau-Plan Kft.	6000 Kecskemét, Gyenes T. 8. V/5.	(76) 323-303
Borsod-Abaúj-Zemplén Csongrád megye	ÉTA Kft.	3525 Miskolc, Kossuth u. 11.	(46) 348-882
Fejér megye	Műszaki Könyvtár	6722 Szeged, Kálvária sgt. 14.	(62) 316-990
Győr-Moson-Sopron	Földmérési Főisk.	5000 Székesfehérvár, Pirosalma 1-3.	(22) 348-271
Hajdú-Bihar megye	ÉDU-VIZIG	9021 Győr, Árpád u. 28-32.	(98) 315-464
Heves megye	Ybl M. Főisk.	4028 Debrecen Ótemető u. 2-4.	(52) 415-155
Jász-Nagykun-Szolnok	Vállalk. Közp.	3300 Eger, Dobó tér 1.	(36) 410-724
Komárom-Esztergom	MTESZ	5000 Szolnok, Kossuth L. u. 4.	(56) 425-524
	Megyei Önkorm.	2800 Tatabánya, Fő tér 4.	(34) 310-366
	Komterv Kft.	2500 Esztergom, Jókai u. 8	(33) 313-091
Nógrád megye	TIT	3100 Salgótarján, Mérleg u. 2.	(32) 314-082
Somogy megye	Somogyterv Kft.	7400 Kaposvár, Rákóczi tér 12/A.	(82) 316-033
Szabolcs-Szatm.-Bereg	Kincstári Vagyong.	4400 Nyíregyháza, Arany J. u. 7.	(42) 313-260
Tolna megye	Megyei Önkormányzat	7100 Szekszárd, Mártírok tere 11-13.	(74) 411-421
Vas megye	MÉLYÉPTEK Vt. Kft.	9700 Szombathely, Szelestey u. 62.	(94) 314-077
Veszprém megye	Bauxitbánya Kft.	8300 Tapolca, Kossuth L. u. 2.	(87) 411-644
Zala megye	ZÁÉV Kft.	8900 Zalaegerszeg, Kossuth L. u. 9-11.	(92) 313-250

MEV – MagánErdő és Vállalkozás 1997.

1997. május 16-17. Monor

- Egyéni és társas magánerdő-tulajdonosok és erdészeti vállalkozók találkozója
- Erdészeti gépek, technológiák, segéd-eszközök, járművek, biológiai alapok, szolgáltatások működés közbeni bemutatója.

A szakágazat szereplőinek egymásra találását elősegítendő a Fagazdasági Országos Szakmai Szövetség és a Társas Erdőgazdálkodók Országos Szövetsége Monor helyszínnel megrendezi a 'MEV – MagánErdő és Vállalkozás 1997.' szaktalálkozót és bemutatót.

Az elmúlt évi hasonló bemutató sikerre alapján idén újra lehetőséget adunk a magánerdő-tulajdonosok, az erdőgazdálkodásban vállalkozók, valamint a számukra eszközöket, gépeket gyártó/forralmazó vállalkozások bemutatkozására.

Ez alkalommal is olyan országos erdészeti, erdőgazdálkodási bemutatót tervezünk, amely terepi viszonyok közötti, üzemelés közbeni eszköz- és gépbemutatóra, tesztelésre ad lehetőséget. A mintegy 30 hektáryi erdőben kijelölt területen tuskózás, talaj-előkészítés, előhasználat, ápolás, véghasználat, felújítás, rakodás, közlekedés, szállítás műveleteinek folyamatos bemutatására lesz lehetőség. Ezt személy- és áruszállító járművek, terepjárók és más eszközök bemutatása egészíti ki.

Kérjük mindazokat, akik kiállítóként részt kívánna venni, vegyék fel a kapcsolatot a FAGOSZ titkársággal (1012 Budapest, Kuny D. u. 13-15. Tel.: 155-6539, 175-7658. Fax: 202-6449.)

Jelentkezési határidő a kiállító számára: 1997. március vége.